

22 JAN. 2004

Advokat
Lars Alexander Borke
Vester Farimagsgade 19
Dansk Handel & Service
1506 København V

J. nr. 11844-0018

UDSKRIFT

af

DOMBOGEN FOR VESTRE LANDSRET

D O M

afsagt den 21. januar 2004 af Vestre Landsrets 1. afdeling
(landsdommerne C. Haubek, Lis Frost og Torben Østergreen-Jo-
hansen (kst.))

i ankesag B-1639-02

Århus Kommune

(advokat Lars Gregersen, Århus)

mod

Dansk Handel og Service som mandatar for

Bilka A/S

(advokat Lars Alexander Borke, København).

Retten i Århus, 7. afdeling, har den 19. juni 2002 afsagt dom
i 1. instans (BS 7-3171/2001).

Appellanten har for landsretten gentaget sine påstande for
byretten:

Påstand 1:

Principalt:

Indstævnte, Bilka A/S, tilpligtes at betale 100.982 kr. med
procesrente

af 13.534 kr. fra den 29. januar 2001,

af 13.765 kr. fra den 19. maj 2001,

af 59.391 kr. fra den 5. december 2001 og

af 14.292 kr. fra den 14. januar 2002,

alt til betaling sker.

Subsidiært:

Indstævnte tilpligtes at betale et beløb mindre end 100.982
kr. med renter som anført i den principale påstand.

Indstævnte har heroverfor påstået frifindelse.

Indstævnte har for landsretten gentaget sin påstand for byretten:

Påstand 2:

Appellanten tilpligtes at betale 21.840 kr. med procesrente fra den 28. november 2000.

Appellanten har heroverfor nedlagt følgende påstande:

Principalt: Frifindelse.

Subsidiært:

Appellanten tilpligtes at betale et beløb mindre end 21.840 kr. med procesrente principalt fra den 28. august 2001, subsidiært fra den 28. november 2000.

Peter Klingsten har supplerende forklaret, at Jørgen Skydt modtog dagpenge i 75 uger, og at han ikke kunne vende tilbage til samme arbejdsplads. Derfor blev der i slutningen af 2001 tilbudt revalidering. Jørgen Skydt var ikke interesseret, idet han hellere selv ville finde et job. Det lykkedes dog ikke. Han har ikke på egen hånd forsøgt at fastlægge stationærtidspunktet, da dette er en lægelig vurdering. Desuden er en lægelig raskmelding det afgørende, når det skal vurderes, om en person er berettiget til sygedagpenge. Han er bekendt med vejledningen om regres for sygedagpenge.

Martin Liin Hansen har supplerende forklaret, at han fortsat arbejder hos Bilka. Jørgen Skydt har aldrig over for ham nævnt, at han fandt arbejdet i varegården stressende. Han havde frit udsyn over det felt, han bakkede tilbage i. Da han vendte sig om og så bagud, opholdt Jørgen Skydt sig ikke i

det felt. Jørgen Skydt må have trådt tilbage for at aktivere palleløfteren. Trucken, der ejes af Bilka, blev brugt i varegården. Den har ikke nummerplade, og den må ikke køre på offentlige veje. Der kom af og til en vogn for at hente affaldscontaineren, ligesom der af og til kom chauffører med varer, der blev bragt ind i gården ved hjælp af en truck, som chaufførerne selv havde medbragt.

Mette Rønnau har supplerende forklaret, at hun aldrig har modtaget klager over, at arbejdet i varegården var stressende. Arbejdstilsynet har ikke givet virksomheden påbud eller andet i anledning af uheldet.

Parternes anbringender ad påstand 1:

Appellanten har gjort gældende, at indstævnte er erstatningsansvarlig over for Jørgen Skydt. Appellanten har i første række gjort gældende, at indstævnte som ansvarlig for trucken er ansvarlig på objektivt grundlag efter færdselslovens § 101, idet den pågældende varegård er omfattet af færdselsloven. Appellanten har i anden række gjort gældende, at indstævnte som arbejdsgiver har handlet ansvarspådragende over for Jørgen Skydt i forbindelse med uheldet dels ved ikke at have givet truckføreren Martin Linn Hansen tilstrækkelig instruktion om arbejdets udførelse, jf. arbejdsmiljølovens § 17, dels ved ikke at have tilrettelagt arbejdet i varegården forsvarligt, jf. arbejdsmiljølovens § 38, og endelig ved ikke at have indrettet varegården forsvarligt, jf. arbejdsmiljølovens § 42. Appellanten har for det tilfælde, at landsretten antager, at indstævnte ikke har et selvstændigt erstatningsansvar over for Jørgen Skydt, i tredje række gjort gældende, at truckføreren handlede ansvarspådragende i forbindelse med uheldet og således er erstatningsansvarlig over for Jørgen Skydt, at der ikke foreligger egen skyld fra Jørgen Skydts side, som indebærer, at truckførerens erstatningsansvar bort-

falder, at indstævnte efter Danske Lov 3-19-2 som arbejdsgiver for truckføreren herefter er erstatningsansvarlig over for Jørgen Skydt, samt at regresreglen i dagpengelovens § 39, stk. 2, også omfatter erstatningsansvar, der alene hviler på Danske Lov 3-19-2.

Indstævnte har gjort gældende, at selskabet ikke er erstatningsansvarlig over for Jørgen Skydt. Indstævnte har gjort gældende, at det pågældende vareområde ikke er omfattet af færdselsloven, og at indstævnte derfor ikke er omfattet af det objektive erstatningsansvar efter færdselslovens § 101. Indstævnte har endvidere gjort gældende, at indstævnte ikke som arbejdsgiver er erstatningsansvarlig over for Jørgen Skydt, da selskabet har givet truckføreren fornøden instruktion og tilrettelagt arbejdet og arbejdspladsen forsvarligt, og da der ikke i forbindelse med arbejdets udførelse var tale om et uacceptabelt tidspres. Indstævnte har yderligere gjort gældende, at truckføreren ikke i forbindelse med uheldet handlede ansvarspådragende over for Jørgen Skydt, bl.a. fordi der foreligger egen skyld fra Jørgen Skydts side. Indstævnte har for det tilfælde, at landsretten antager, at truckføreren har handlet ansvarspådragende over for Jørgen Skydt, i anden række gjort gældende, at bestemmelsen om regres vedrørende dagpenge i dagpengelovens § 39, stk. 2, ikke omfatter situationer, hvor den, som regreskravet rettes mod, alene er erstatningsansvarlig efter Danske Lov 3-19-2. I hvert fald kan et eventuelt regreskrav ikke gøres gældende for perioden efter ansættelsesforholdets ophør.

Parternes anbringender vedrørende påstand 2:

Indstævnte har henvist til sine anbringender vedrørende påstand 1, som fører til, at appellanten ikke havde kravet på 21.840 kr., og at indstævnte, der har betalt i urigtig forme-

ning om at skylde beløbet, er berettiget til at få beløbet tilbagebetalt.

Appellanten har gjort gældende, at indstævnte betalte beløbet uden at tage forbehold om tilbagebetaling, at indstævnte, da betalingen skete, var bekendt med de relevante oplysninger vedrørende regreskravet, og at indstævnte derfor er afskåret fra at tilbagesøge det betalte beløb.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Ad påstand 1:

Efter de begrænsede oplysninger, som appellanten har forelagt landsretten om forholdene i varegården og færdslen i varegården samt til og fra varegården, er der intet grundlag for at fastslå, at færdselsloven finder anvendelse i varegården, jf. færdselslovens § 1.

Appellanten har ikke ved bevisførelsen, herunder særligt de vidneforklaringer, som er afgivet af Jørgen Skydt, Martin Liin Hansen, personalechef Frans Harboe og personalechef Mette Rønnau, godtgjort, at indstævnte som arbejdsgiver har handlet ansvarspådragende i forhold til Jørgen Skydt i forbindelse med hans tilskadekomst i varegården den 9. juni 2000. Der er således ikke grundlag for at fastslå, hverken at indstævnte har givet personalet utilstrækkelig instruktion om arbejdets udførelse, at indstævnte ikke har tilrettelagt arbejdet i varegården forsvarligt, eller at indstævnte ikke har indrettet varegården forsvarligt. Jørgen Skydt havde således ikke et erstatningskrav direkte mod indstævnte, og appellanten har derfor ikke på dette grundlag et regreskrav mod indstævnte, som kan gøres gældende efter dagpengelovens § 39, stk. 2.

Et eventuelt regreskrav efter dagpengelovens § 39, stk. 2, over for indstævnte kan således alene bygge på, at Jørgen Skydt i forbindelse med sin tilskadekomst i varegården den 9. juni 2000 havde et erstatningskrav mod sin kollega Martin Liin Hansen, som Jørgen Skydt i medfør af Danske Lov 3-19-2 kunne gøre gældende mod indstævnte. Også erstatningskrav byggende på Danske Lov 3-19-2 er som udgangspunkt omfattet af regresbestemmelsen i dagpengelovens § 39, stk. 2. Betingelsen er imidlertid, at det kan fastslås, at Jørgen Skydt efter erstatningsansvarsloven havde et erstatningskrav mod Martin Liin Hansen.

Det fremgår af det tidligere anførte, at det ved sagens afgørelse kan lægges til grund, at uheldet den 9. juni 2000 skete på en forsvarligt indrettet arbejdsplads, hvor arbejdet var tilrettelagt forsvarligt, og hvor personalet - Jørgen Skydt og Martin Liin Hansen - var instrueret i fornødent omfang. Det kan endvidere lægges til grund, at der på uheldstidspunktet kun arbejdede de nævnte 2 personer i varegården, og at de begge var klar over, at den anden samtidig udførte arbejde i varegården, og klar over beskaffenheden af dette arbejde. Efter bevisførelsen kan det endvidere lægges til grund, at Martin Liin Hansen, da han kørte trucken baglæns, orienterede sig bagud uden at observere Jørgen Skydt på det areal, som han skulle køre tilbage på. Det kan endelig efter bevisførelsen lægges til grund, at uheldet skete ved, at Jørgen Skydt i forbindelse med sit arbejde med en palleløfter kom ud det areal, som Martin Liis Hansen skulle køre trucken tilbage på. Dette handlingsforløb giver ikke grundlag for at fastlå, at Martin Liin Hansen i forbindelse med uheldets indtræden handlede på en måde, som indebærer, at han er erstatningsansvarlig over for Jørgen Skydt.

Indstævnte frifindes derfor vedrørende påstand 1.

Ad påstand 2:

Det følger af det, der er anført ad påstand 1, at appellanten ikke har noget regreskrav mod indstævnte, og indstævnte har således betalt beløbet på 21.840 kr. i urigtig formening om at skyldte appellanten dette beløb. Under hensyn til, at appellanten som offentlig myndighed uberettiget har afkrævet indstævnte beløbet, er det for vurderingen af, om indstævnte kan kræve beløbet tilbagebetalt, uden betydning, at indstævnte ikke ved betalingen tog forbehold om tilbagebetaling, hvis det skulle vise sig, at beløbet blev opkrævet uberettiget. Intet af det, som appellanten i øvrigt har anført til støtte for sin påstand om frifindelse, kan føre til, at indstævnte ikke skal have det beløb tilbage, som appellanten uberettiget afkrævede selskabet, og indstævnte har således krav på tilbagebetaling af det uberettiget opkrævede beløb. Indstævntes påstand tages derfor til følge.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Indstævnte, Bilka A/S, frifindes.

Appellanten, Århus Kommune, skal til indstævnte betale 21.840 kr. med procesrente fra den 28. november 2000.

Sagens omkostninger for begge retter skal appellanten betale til indstævnte med 30.000 kr.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

C. Haubek

Lis Frost

Torben Østergreen-Johansen
(kst.)

cfr. -----

Uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 21. januar 2004.

Tommy Brogaard
sektionsleder